
DIE APOSTOLIESE GELOOFSBELYDENIS [18]

No. E282

Die herhaalde Skrifuitspraak dat die Seun na die hemelvaart aan die regterhand van die Vader gaan sit het, dui op die feit dat Hy die posisie van uitvoerende volmag ingeneem het. Dit is dus 'n onmiskenbare beklemtoning van Sy huidige hemelse koningskap.

Dit word baie sterk deur die Pinkstergebeure onderstreep.

Die Christo-sentriese karakter van Pinkster

Mense wat na die Pinkstergebeure kyk, konsentreer dikwels op die verskynsels en gevolge daarvan. *Die Christosentriese karakter daarvan word grootliks misgekyk.* Dit lei dan tot allerlei skeeftrekkings. Die oorbeklemtoning van die talewonder in sommige kringe is 'n voorbeeld daarvan.

Maar Pinkster moet reg benader word, anders loop jy skeef. *Die Pinkstergebeure is by uitnemendheid bewys dat die Here Jesus Christus Sy posisie aan die regterhand van die Vader ingeneem het.*

Sekerlik kan mens nie beter doen nie as om te vra hoe Petrus self, die prediker op daardie merkwaardige dag, die gebeure vertolk het. Sy rede is immers onder meer 'n antwoord op die skare se vraag: "Wat kan dit tog beteken?" (Hd 2:12).

In die Pinksterhoofstuk word 23 verse aan sy preek gewy, wat ons in staat stel om agter die kap van sy geïnspireerde byl te kom (Hd 2:14-36).

Die Pinkstergebeure word gewis beheers deur die Here Jesus se belofte net voor Sy hemelvaart: "Johannes het wel met water gedoop, maar julle sal

binne 'n paar dae met die Heilige Gees gedoop word" (Hd 1:5. Vgl. ook Mt 3:11; Mk 1:8; Lk 3:16; 24:49 en Jh 1:33). Dit was die verheerlikte Here Jesus Christus persoonlik wat Sy dissipels op die Pinksterdag met die Gees oorspoel het.

- Petrus begin deur die Here se belofte in Joël 2:28-32a aan te haal, naamlik dat Hy in die laaste dae Sy Gees op "alle mense" sou uitstort. Petrus twyfel nie dat hulle ervaring op daardie oomblik die (aanvanklike?) vervulling van hierdie profesie is nie: "hier gebeur wat God deur die profeet Joël gesê het" (2:16).

Die apostel gaan dan voort in die res van sy preek om aan te toon dat die uitstorting van die Gees 'n manifestasie is van Jesus Christus se soewereine Koningskap. Sy argumentasie kom tot 'n konkluderende klimaks in 2:36: "Die hele Israel moet nou vas en seker weet: *God het hierdie Jesus, wat julle gekruisig het, Here en Christus gemaak!*".

- Onmiddellik na die aanhaling van sy teks herinner Petrus sy luisteraars aan die kragtige dae, wonders en tekens wat Jesus in hulle midde gedoen het - en dat dit God se manier was om Sy Seun se Goddelike sending en gesag te waarmerk en te bekragtig (2:22).

- Verse 24-32 word dan gewy aan die feit en betekenis van Jesus se opstanding uit die dood. Waarom het God Hom opgewek? "Omdat dit onmoontlik was dat Hy daardeur vasgehou sou word" (OAV). En waarom was dit onmoontlik? "Want Dawid sê van Hom" - en dan haal Petrus aan uit Ps 16:8-11 (25-28). Hier het Dawid geprofeteer (30), beslis nie oor homself nie, aangesien hy gesterf en sy liggaam vergaan het (29), maar dat die Messias sou opstaan uit die dood (31). So het God dit immers aan Dawid met 'n eed belowe (30). Dit is dus duidelik dat Christus nie net gekruisig is volgens God se "bepaalde raad en voorkennis" (23, OAV) nie, maar inderdaad ook opgewek is daarvolgens. En presies dit is die rede waarom dit vir die dood

onmoontlik was om Hom vas te hou.

Wat ons moet raaksien, is Petrus se beklemtoning dat Christus opgewek is met 'n doel: *om as die Seun van Dawid op sy heerserstroon te sit* (2:30).

- In 2:34-35 werk Petrus met nog 'n Ou Testamentiese aanhaling, die keer uit Ps 110:1: "Die Here het vir my Here gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek jou vyande aan jou onderwerp het." Ook in hierdie geval is dit duidelik dat dit nie op Dawid self betrekking het nie, aangesien hy nooit na die hemel opgevaar het nie (2:34a). Nee, dit het onteenseglik voortuit gewys na Christus.

Weereens moet ons raaksien waarom Petrus spesifiek hierdie profesie aanhaal. *Dit beklemtoon Christus se verhewe Koningskap na Sy hemelvaart.* Hy sit - wat beteken dat Sy werk ten diepste afgehandel is. Al wat oorbly is die konsolidasie van Sy oorwinning. Hy sit aan God se regterkant - die posisie van uitvoerende gesag. En daar sal Hy bly totdat al Sy vyande onderwerp en die chaos van die sondeval opgeruim is.

En wat was die verheerlikte Koning Jesus se eerste optrede vanaf Sy troon? Wat is die heel eerste ding wat Hy doen in die konstruksie van die nuwe skepping? Wat is Sy heel eerste tree onderweg na die onderwerping van Sy vyande? *Hy vra en verkry die mandaat van Sy Vader om volgens die eeu-oue belofte die Heilige Gees op Sy gemeente uit te stort* (2:33).

Hierdie voorreg het Christus volledig verdien. Sy koms na hierdie wêreld toe was immers 'n geregtigheidstriomf. Hoe weet ons dit? Die Vader het Hom opgewek en daarmee verklaar dat Hy volkome tevrede was met Sy Seun se offer! En van hierdie opstanding is al die apostels getuies (2:32; 1Kor 15:3-8).

Daar kan geen twyfel wees nie: *die punt wat Petrus in Sy hoorders se gemoedere wil ingrapeer, is dat Jesus Christus God se groot Messiaanse Koning is. En die uitstorting van die Heilige Gees - dit wat elkeen in hierdie groot skare met sy eie oë en*

ore kan waarneem - is nie net bewys daarvan nie, maar ook die eerste tree in Sy opmars na 'n nuwe mensheid, asook 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde.

Vir Petrus lê die primêre betekenis van Pinkster dus nie in die koms van die Heilige Gees op sigself nie, maar in die feit dat Jesus inderdaad verheerlik en verhoog is, en dat Sy onstuitbare heerskappy vanuit die hemel 'n historiese realiteit geword het.

Soos altyd, is ook hier die Heilige Gees nie voorop nie, maar verheerlik Hy Christus deur Hóm sentraal te plaas. *Pinkster is 'n Christologiese gebeurtenis!* Die koms van die Gees is bewys van Jesus Christus se troonsbestyging, net soveel as wat die opstanding bewys is van die effektiwiteit van Sy dood en versoeningswerk. Pinkster is op sigself net so min herhaalbaar as die kruis of die oop graf of die hemelvaart. Dit is trouens onlosmaaklik deel van daardie één pakket openbarings-historiese Christus-gebeure: kruis, opstanding, hemelvaart, Pinkster. Die boek Handeling beskryf dus nie soseer die handeling van die Heilige Gees nie, maar die voortgaande handeling van Jesus Christus. Hd 1:1-5 (OAV) is duidelik: die Here Jesus gaan voort om te doen en te leer, maar op 'n nuwe manier - deur Sy Heilige Gees.

Ook die verdere uitkrings of deurbrake van die Heilige Gees in Handeling - volgens die raamwerk wat die boek self vir ons voorsien in 1:8 - moet so gesien word (Hd 8:14-17; 10:44-46; 19:6). Dis elke keer 'n manifestasie van die feit dat Koning Jesus besig is met die herskepping en die onderwerping van die wêreld - en dat Hy Sy dissipels toerus om grens na grens oor te steek.

- Om die Christusverheerlikende karakter van Pinkster tot sy piek te voer, sinspeel hierdie gedeelte op meer as een manier op Jesus se goddelikheid.

Die feit dat die Here Jesus aan die regterkant van die Vader gaan sit, suggereer dit. Die mees verhewe en heilige engele geniet die voorreg om in God se teenwoordigheid te staan - soos Gabriël (Lk 1:19, OAV). Maar geeneen van hulle word ooit uitgenooi om op die plek van unieke eer aan God se

regterkant te sit nie. So stel Hb 1:13 dit eksplisiet: "Van watter engel het Hy ooit gesê: 'Sit aan my regterhand, totdat Ek jou vyande aan jou onderwerp het?'"

In die aanhaling uit Joël is dit God wat belowe om Sy Gees op Sy diensknegte uit te stort (2:17). En in 2:33 is dit die Here Jesus wat dit doen. Petrus stel dus effektief 'n gelykteen tussen die God van Joël 2 en die verhoogde Jesus Christus.

As Petrus die mense beveel om in die Naam van Jesus Christus gedoop te word, spoor hy hulle aan om die reddingspad te loop waarvan Joël gepraat het: "elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word" (2:21). Nogeens stel hy dus 'n gelykteen tussen die verheerlikte Jesus en die Here van Joël 2 (Rm 10:9-13).

Petrus vind dit in orde om Mt 28 se trinitariese doopformule te verkort tot 'n doop "in die Naam van Jesus Christus" (38). Dis as 't ware nog 'n gelykteen.

Jesus Christus, ons hemelse Hoëpriester

Só stel Hb 8:1 dit: "Die hoofsaak van wat gesê is, is dit: ons het 'n Hoëpriester, Een wat gaan sit het aan die regterkant van die troon van die Majesteit in die hemel."

Die Nuwe Testament het nie baie besonderhede oor die Here Jesus se hoëpriesterskap in die hemel nie, maar dit openbaar genoeg om ons elke dag te bemoedig en lewenslank te vertroos.

So maak die Hebreërskrywer byvoorbeeld baie van die feit dat die Here 'n ewige priester volgens *die orde van Melgisedek* is (5:6, 10; 6:20; 7:21).

In 7:1-17 antisipeer en antwoord hy 'n vraag wat waarskynlik in sy Joodse lesers se gemoedere leef: *hoe kan Jesus 'n priester wees, aangesien Hy uit die stam van Juda, en nie uit Levi is nie?* (7:13-14). Dis juis die punt wat begryp moet word, sê hy dan. Jesus is nie net 'n priester nie, Hy is 'n *koninklike-priester* - van 'n *hoër priesterorde* as die van Aäron

en die Leviëte.

Melgisedek was koninklike priester van Salem in die tyd van Abraham. Hy verskyn en verdwyn ewe skielik (Gen 14:18-20). Die Ou Testament verwys net nog een maal na hom, en wel in die Messiaanse profesie van Ps 110:4.

As priester van die Allerhoogste God (7:1) was hy 'n skaduagtige vooruitwysing na die Messias. Die Hebreërskrywer werk met veral 3 dinge om sy punt tuis te bring:

Een, Abraham het 'n *tiende* aan Melgisedek betaal, en dié het as priester vir Abraham *geseën*. Op daardie stadium was die hele stam van Levi nog by wyse van spreke in Abraham se lendene. Deur hulle familiehoof het die Leviëte dus tiendes aan Melgisedek betaal en is hulle deur hom geseën. Dis gevolglik voor die hand liggend watter priesterorde die hoogste is (7:2, 4-10).

Twee, Melgisedek se priesterskap is *ewig*, anders as die van die Leviëte. Mens lees per slot van sake niks van sy vader of moeder, of van sy geboorte of afsterwe nie (7:3).

Drie, Salem het later die Stad van Dawid geword - Jerusalem. Dawid is gevolglik erfgenaam van die dinastie van Melgisedek. *En Dawid is uit die stam van Juda - soos ook Jesus! Christus is dus 'n priesterlike koning en 'n koninklike priester.*

- Heb 9:24b verseker ons dat Jesus Christus in die hemel self ingegaan het *om nou ter wille van ons voor God te verskyn*. Heb 7:25 sê Hy lewe vir altyd om vir die gelowiges *by God in te tree*. Heb 2:17-18 en 4:14-16 bemoedig ons om in getrouheid en gebed te volhard, *omdat ons 'n Hoëpriester vol medelye in die hemel het.*

Ou Testamentiese wortels

Eks 28:9-30 (vgl. ook Eks 39) sê dat Ou Testamentiese hoëpriesters met 2 stene op die skouers en 12 op die bors voor God verskyn het. Op beide hierdie stene is die name van Israel se 12 stamme gegraveer. *So is die stamme se name*

dan in die teenwoordigheid van die Here ingedra om Hom aan hulle te herinner (28:12, 29, 30).

Duidelik sinspeel die Hebreërskrywer hierop as hy sê dat Christus nou ter wille van ons voor God verskyn (9:24). Hy dra as 't ware diegene wat deur die geloof met Hom verenig is op Sy sterk skouers en liefdevolle hart weer en weer tot reg voor die Vader se genadetroon om Hom aan hulle te herinner.

Die dubbele gerigtheid van Christus se voorspraak

Die Nuwe Testament in die algemeen, en Hebreërs in die besonder, dui op 2 gerigthede in ons Here se voorspraak vir Sy aardse heiliges: hulle *bewaring* en hulle *vervolmaking*.

- *Eerstens, Sy voorspraak is gerig op die instandhouding en bewaring van Sy geliefdes in 'n bouse en vyandige wêreld.*

Heb 2:17-18 is veral betekenisvol in hierdie verband: "*Daarom moes Hy in elke opsig aan sy broers gelyk word, sodat Hy 'n barmhartige en getroue Hoëpriester voor God kon wees om die sondes van die volk te versoen. Omdat Hy self versoek is en gely het, kan Hy dié help wat versoek word.*"

Die Here se voorspraak geskied in *diepe meegevoel en solidariteit met ons*, aangesien Hy in Sy vernederde staat ook deur swaarkry, vervolging en versoeking moes gaan. Een van die redes waarom Hy moes mens word en 'n tydlang op aarde tussen mense leef, was om Hom voor te berei vir hierdie voortgaande bediening.

Hierin lê wonderlike troos vir die Christenpelgrim: *ons het 'n simpatieke verteenwoordiger in die hemelse troonkamer*. As Hy oor die afsterwe van Lasarus gehuil het, hoe sou Hy klinies-afsydig kon staan as ek op my sterfbed worstel?

Laat ons nooit vergeet nie: Sy bewarende meegevoel is almagtig (1Joh 5:18) en Sy

voorbidding absoluut effektief (Joh 11:42).

In Rom 8:31-39 jubel Paulus dat diegene wat met Christus deur die geloof verenig is, nooit van Sy liefde geskei kan word nie. En een van die redes daarvoor is die feit dat Christus by God vir hulle pleit (v.34).

In 1Joh 1:8-2:2 moedig die apostel gelowiges aan om teen sonde te stry, maar om ook met vrymoedigheid om vergiffenis te bid wanneer hulle geswig het - omdat ons in Christus 'n *voorspraak* by die Vader het.

Hy tree dus nie net vir ons in as ons met lyding, versoeking en vyandskap worstel nie, maar ook wanneer ons per geleentheid in die stryd misluk.

'n Voorbeeld van sulke voorbidding word in Luk 22:31-32 beskryf. Voor Petrus se val bid die Here dat sy geloof hom nie sal begewe nie en dat hy na sy inkeer 'n sinvolle bediening sal hê. Let wel, Jesus het nie gebid dat Petrus nie moet val nie (dit was oënskynlik baie nodig vir sy heiligmaking), maar dat hy *nie moes bly lê nie*. Let verder op dat die Here kennelik nie vir Judas Iskariot gebid het nie.

- *Tweedens, Sy voorspraak is gerig op die voltooiing en vervolmaking van ons verlossing - ons wat deur die Vader aan Hom toevertrou is.*

Oor Jesus Christus as hemelse Hoëpriester sê die Hebreërboek: "*... maar Hy, omdat Hy vir ewig bly, besit 'n priesterskap wat nie op ander oorgaan nie. Daarom kan Hy ook volkome red die wat deur Hom tot God gaan, omdat Hy altyd leef om vir hulle in te tree.*" (7:24-25, OAV). Hierdie verse kan inderdaad op twee maniere vertaal word, soos die NAV en NIV voetnota toon, maar die OAV en NIV se vertalingskeuse pas waarskynlik beter in die konteks. Daar sit beweging in die Grieks: Hy red diegene wat deur Hom na God gaan - *in volkomenheid in*. En Hy doen dit as Priester wat vir altyd leef om vir hulle by God in te tree.

Die verlossing van 'n sondaar is 'n *proses* en die Nuwe Testament praat daarvan in 3 tye. Ons is gered (verlede tyd: Luk 7:50; Ef 2:5, 8); ons word gered (teenwoordige tyd: 1Kor 1:18; 2Kor 2:15); ons

sal gered word (toekomstige tyd: Rom 13:11; 1Pet 1:5). *Hierdie proses word voortgestu deur die voorspraak van ons hemelse Hoëpriester!*

Die Here was baie bewus daarvan dat die uitverkorenes as rentmeesterskap deur die Vader aan Hom gegee is - met die verantwoordelikheid om alles te doen wat vir hulle redding en herskepping nodig sou wees. En voordat een en elkeen van hulle nie verheerlik uit die dood opgewek is nie, sal Sy taak nie voltooid wees nie (Joh 6:38-40, 44, 54; 10:25-30). Eers na afhandeling van hierdie grootse en kosmiese missie, sal Hy die koningskap weer aan die Vader oordra (1Kor 15:20-28).

Terwyl dit Christus se voorspraak is wat die uitverkorenes se verlossingsproses voortstu, is dit die Heilige Gees wat dit in hulle lewens verwerklik. Die aand voor Sy kruisiging belowe die Here Jesus dan ook dat Hy Sy dissipels nie as weeskinders sal agterlaat nie, maar *dat Hy die Vader sal vra* om na Sy vertrek 'n *ander Voorspraak* vir hulle te stuur (Jh 14:16-18). Die antwoord op hierdie gebed vind op die Pinksterdag plaas met die uitstorting van die Heilige Gees nadat die verheerlikte en verhoogde Christus die belofte, waarop eeue gewag is, van die Vader ontvang het (Hand 2:33). En sonder die daaropvolgende werk van die Gees is die voortgang en volvoering van die verlossingsplan ondenkbaar.

Die hoëpriesterlike gebed in Jh 17

Christus se gebed is aangrypend en betekenisvol. Enkele sake staan uit.

- Hy bid nie vir die wêreld nie, maar *net vir diegene wat die Vader vir Hom gegee het* (v. 2, 6, 9, 24).

- Hy bid onder meer vir hulle *bewaring* in 'n bouse omgewing (v. 11-12, 14-16), vir hulle *onderlinge eenheid* (v. 21-23) en vir hulle *uiteindelike verheerliking* (v.24).

• Hy het hierdie gebed spesifiek gebid terwyl Sy dissipels nog by Hom was sodat hulle Sy blydskap in alle volheid in hulle kon hê (v. 13). Hy het dus bedoel dat die dissipels die gebed moes hoor. Waarom? *Die Here wil hê dat ons wat aan Hom behoort ons in Sy voorspraak moet verlustig en weer en weer troos en sekuriteit daaruit put.*

Toepassing

Wat beteken dit alles vir ons vandag?

1. Elke stukkie werklikheid en egte beleving van my Christenskap is 'n uitvloeiing, nie net van ons Hoëpriester se afgehandelde genoegdoening nie, maar ook van Sy voortgaande voorspraak.

Dit sluit roeping en wedergeboorte, geloof en bekering, heiligmaking en volharding in. Hier is die oorsprong van elke stukkie insig en oortuiging; van my aanbidding, liefde en ywer; van my gehoorsaamheid en vrug; van my heiligmaking en gebedsverhoring.

Ons Middelaar is persoonlik en puntenerig ingestel op elkeen wat die Vader aan Hom toevertrou het. Hy sal nie Sy voorspraak staak voordat elkeen van Sy kosbares tuisgekome het nie. Hy sal aanhou totdat Hy en Sy hele bruid finaal verenig is.

Luister wat bid die Here in Joh 17:24: "*Vader, Ek wil graag hê dat waar Ek is, hulle wat U My gegee het, ook by My moet wees, sodat hulle My heerlijkheid kan sien, die heerlijkheid wat U My gegee het omdat U My al voor die skepping van die wêreld liefgehad het.*"

Leef jy met 'n blymoedige hart dag na dag in hierdie sekuriteit? Hou jy soos 'n drenkeling aan hierdie waarheid vas wanneer beproewinge jou wil verswelg?

2. Kan jy nou sien waarom Paulus sê alles - ons geloof en ons prediking - is tevergeefs as Christus nie opgestaan het nie (1Kor 15:12-19)?

Sy voortgaande voorspraak is nie die enigste rede waarom Hy persoonlik, fisies en histories moes opstaan nie, maar daarsonder was ek gewis steeds geestelik dood en verlore.

3. In watter verskriklike en ellendige toestand verkeer die ongelowiges nie!

In Jh 17:9 sê die Here Jesus uitdruklik: *'Ek bid nie vir die wêreld nie maar vir dié wat U My gegee het, omdat hulle aan U behoort.'*

Hierdie mense is sonder God en sonder hoop in die wêreld. En hulle gaan God se Regterstoel tegemoet sonder 'n Middelaar en 'n Advokaat. Hulle skuld is nie gedelg nie; hulle het net hulle eie geregtigheid (of gebrek daaraan!) om aan die Driemaal-Heilige te bied. Van diegene wat op die oordeelsdag só voor die Groot Regter verskyn, sê God se Woord duidelik dat hulle onvermydelike eindbestemming die poel van vuur is! (Op 20:11-15).

Is dit al wat mens dus vir iemand kan sê wat nie deur die geloof met Christus verenig is nie? Nee! 'n Duisend maal, nee! In Sy Hoëpriesterlike gebed bid Christus ook vir diegene wat deur die apostoliese getuïenis - die Nuwe Testamentiese evangelie - tot geloof in Hom sal kom (Joh 17:20). *Vir elkeen wat dus wegdraai van sy sonde en in Christus invlug, is daar die sekere belofte dat die Hoëpriester se afgehandelde en voortgaande werk ook op hom of haar van toepassing sal wees.*

4. Die Hebreërboek beklemtoon dat die Hoëpriester se voortgaande werk ingrypende implikasies vir ons eie gebedslewe het.

Die een groot effek wat hierdie waarheid op ons behoort te hê, is die van heerlike *vrymoedigheid* om weer en weer die genadetroon van ons hemelse Vader op te soek.

Luister wat sê die Hebreërskrywer: "Terwyl ons dan nou 'n groot Hoëpriester het wat reeds deur die hemele gegaan het, Jesus, die Seun van God, laat ons vashou aan die geloof wat ons bely. Die Hoëpriester wat ons het, is nie Een wat geen medelye met ons swakhede kan hê nie; Hy was immers in elke opsig net soos ons aan versoeking onderwerp, maar Hy het nie gesondig nie. Kom ons gaan dan met vrymoedigheid na die genadetroon, sodat ons barmhartigheid en genade ontvang en so op die regte tyd gered kan word." (4:14-16).

En: "Broers, ons het dus nou deur die bloed van Jesus vrye toegang tot die heiligdom, en dit op 'n weg wat nuut is en na die lewe lei. Hierdie weg het Hy vir ons gebaan deur die voorhangsel heen, dit is deur sy liggaam. En terwyl ons Hom ook as groot priester oor die huis van God het, laat ons tot God nader met 'n opregte hart en met volle geloofsekerheid. Ons harte is immers gereinig van 'n skuldige gewete, en ons liggeme is gewas met skoon water." (10:19-22).

Wat is *vrymoedigheid*? Die Griekse woord (*parresia*) is vol betekenis: *openlik, nie bang, beskeie of terughoudend nie, maar in vryheid en versekering - met heilige vrypostigheid.*

Dit behoort nou vir elkeen duidelik te wees dat gebedsvrymoedigheid en gebed *in die Naam van Jesus Christus* onlosmaaklik hand-aan-hand loop.

Hierdie vrymoedigheid is geen ligtelike of opsionele saak nie. Dit lê aan die hart van ware gebed. Wat meer is, ons moet dit onder geen omstandighede prysgee nie, maar ons daarin oefen - *aangesien dit 'n groot beloning inhou* (Heb 10:35, OAV).

Onthou dan, as jy in Christus is, staan jy voor God op grond van Sy eie Seun se verdienste. Wat meer is, in Hom - jou Middelaar, die mens Christus Jesus (1Tim 2:5) - het jy 'n Hoëpriester in die hemelse troonkamers. Maak staat op Sy

voorspraak. Vir Hom sê die Vader nooit nee nie. Daarom is 'n enkele versoek uit Sy mond meer werd as die pleidooie van 'n legioen engele.

Dis nou duidelik dat ons gebede in volle harmonie met Christus se voorspraak moet wees. Hoe kan ek in Sy Naam bid, as my gebedsvertoë uit pas is met Sy wil? Hoe kan ek weet wat Sy wil is? Daar is maar een antwoord: die Woord van God! Hoe beter ek God ken - Sy Woord, Sy waarheid, Sy weë, Sy wysheid - hoe sekerder sal my gebede 'n eggo wees van my hemelse Hoëpriester se voorspraak. En dis waarom gebed gaan: om ook hierin 'n medewerker van my Verlosser te wees.

5. As Christus vir ewig lewe om t.w.v. my in die hemel by die Vader in te tree, kan ek dan anders as om hier op aarde teenoor mense vir Hom te getuig?

As Hy nie huiwer om my naam op Sy bors en skouers in die Allerheiligste in te dra nie; *hoe kan ek my dan vir Sy Naam en evangelie in 'n vyandige wêreld skaam?* Luister wat sê Hy in Mt 10:32-33: "Elkeen wat hom voor die mense openlik vir My uitspreek, vir hom sal Ek My ook openlik uitspreek voor my Vader wat in die hemel is. Maar hom wat My voor die mense verloën, sal Ek ook verloën voor my Vader wat in die hemel is."

Nico van der Walt

- Nico v/d Walt onderskryf die historiese, internasionale en reformatoriese 1689 Baptistebelydenis, asook die Belydenis van Sola 5, 'n assosiasie van Godgesentreerde evangeliese gelowiges in meer as 'n halfdosyn lande in Afrika suid van die ewenaar.
- Subskripsies, adresveranderings, kansellasies en korrespondensie: Postnet Suite No.148, Privaatsak X1, Northcliff, 2115, Suid-Afrika. E: nico.vanderwalt@reformed.org.za ; Tel. 011 476 2907; 082 848 9396.
- Blogs: www.e-preke.blogspot.com (met skakels na nóg 4 blogs)
- Weekliks word 'n preek/studiestuk soos hierdie wêreldwyd en gratis in Afrikaans en Engels per e-pos gestuur aan mense wat dit persoonlik aangevra het.
- Geen kopiereg. Dupliseer of preek gerus. Of stuur verder.